

Arrest

**nr. 111 017 van 30 september 2013
in de zaak RvV x II**

In zake: x

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 18 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 maart 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 april 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. RADU, die loco advocaat K. BILGE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 september 2010 trad verzoekster in het huwelijk met M.A., een man met de Belgische nationaliteit.

1.2. Verzoekster, in het bezit van een paspoort dat voorzien was van een visum, meldde zich op 11 januari 2011 aan bij de administratieve diensten van de stad Lokeren om zich te laten inschrijven.

1.3. Op 8 februari 2011 werd verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.4. Verzoekster werd op 24 juli 2012 op de hoogte gesteld van het feit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een onderzoek doorvoerde met het oog op de eventuele beëindiging van haar verblijfsrecht en van het gegeven dat zij de mogelijkheid had om alle door haar in het raam van dit onderzoek nuttig geachte documenten over te maken.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding nam op 13 maart 2013 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoekster op 26 maart 2013 werd ter kennis gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: [A.]

Voorna(a)m(en): [A.]

Nationaliteit: Turkije

[...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater, §1, 4° van de wet van 15.12.1980 stelt dat er een einde kan gesteld worden aan het verblijfsrecht van familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van een familielid van een burger van de Unie wanneer er geen gezame[n]lijke vestiging meer is van beide echtgenoten.

Uit het samenwoonstverslag, dd. 14/06/2012, opgesteld door de politie van Lokeren, blijkt dat betrokkenen in onmin leven en dat de echtscheidingsprocedure werd ingezet. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat er nog sprake is van een gezinscel. Mijnheer zou tevens slapen en leven op zijn bedrijf.

Aan betrokkene werd een document betekend waarin zij werd uitgenodigd bewijzen voor te leggen die onze diensten toelaten de situatie van betrokkene in België te onderzoeken zoals gesteld in artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980: "Bij de beslissingen om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, die[ns] leeftijd, gezondheidstoestand, gezins-economisch situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen, heeft met haar land van oorsprong."

Betrokkene brengt volgende bewijzen aan:

-Het bewijs dat ze een cursus boekhouding met pc heeft gevolgd aan de universiteit van Karadeniz, Turkije. Gezien het hier gaat om een cursus gevolgd in haar thuisland is dit geen bewijs van integratie in het Rijk.

-Een attest waaruit blijkt dat betrokkene in behandeling is in het Centrum Geestelijke Gezondheidszorg. Echter, het gaat hier niet om een behandeling die onmogelijk te volgen is in het land van herkomst of een behandeling die wijst op een buitengewone band of binding met België.

-Cursus Nederlands Tweede Taal en Maatschappelijke Oriëntatie: Bij de voorgelegde documenten van inburgering dient er opgemerkt te worden dat betrokkene verplicht is om dit traject te volgen. Hoewel blijkt dat betrokkene verschillende cursussen Nederlandse les heeft gevolgd, dient te worden opgemerkt dat dit de basiscursussen betreffen en dat de culturele integratie bijgevolg niet van die aard is dat ze een verder verblijf in het Rijk gerechtvaardigt.

-Een arbeidscontract: Betrokkene legt een arbeidscontract dienstencheques van bepaalde duur voor dat ingaat vanaf 17/08/2012. Echter, een tewerkstelling is geen bewijs van een uitzonderlijke integratie in het land. Immers, het hebben van een inkomen is min of meer een basisvoorwaarde om een menswaardig leven te kunnen leiden.

-De bijgevoegde aansluitingen van een telefoonmaatschappij zeggen echter niets over haar sociale en culturele integratie.

-Een getuigschrift dat mevrouw heeft deelgenomen aan s[oc]iale activiteiten bij een vereniging Diyanet van België en bij de Turkse Islamitische Culturele Vereniging. De website van de vereniging Diyanet is volledig in het Turks opgesteld en is bijgevolg evenmin een bewijs van een uitzonderlijke integratie in België. De voorgelegde getuigschriften zijn tevens slechts verklaringen op eer die onmogelijk op hun feitelijke en waarachtigheid getoetst kunnen worden.

Aangezien haar jonge leeftijd en op al het voorgaande kan men concluderen dat een terugkeer naar haar thuisland haar geen schade zal berokkenen.

Het verblijfsrecht word daarom ingetrokken.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. Artikel 39/82, § 3, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt het volgende:

“In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat hetzij een beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld, hetzij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt het verzoekschrift geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.”

Aangezien verzoekster een verzoekschrift heeft ingediend met de loutere melding “verzoekschrift” als opschrift en zij pas in de tekst van het verzoekschrift aangeeft ook een vordering tot schorsing te willen instellen, dient gelet op de bovenvermelde wetsbepaling huidig verzoekschrift te worden geacht enkel een beroep tot nietigverklaring te bevatten.

2.2. Verzoekster heeft ervoor geopteerd een synthesesemorie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van Vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60”.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 11, § 2, derde lid en 42quater, § 1, tweede lid en § 4, 4° van de Vreemdelingenwet en van artikel 6, eerste lid van het besluit nr. 1/80 van de Associatieraad van 19 september 1980 betreffende de ontwikkeling van de Associatie (hierna: het besluit nr. 1/80).

Zij verschaft volgende toelichting:

“Art.11§2.3, art. 42 quater §4,4° en art. 42 quater §1 laatste lid van de wet 15.12.1980

[...] Intrafamiliaal geweld

Gelet op art. 11 §2,3 en art. 42 quater §4, 4° van de wet van 15 december 1980, die stellen dat het recht tot verblijf niet mag ingetrokken worden, ook al situeert de breuk zich in de 3-jarige periode vanaf de afgifte van de verblijfstitel, indien:

- De partner die het verblijfsrecht op basis van gezinshereniging heeft verkregen, tijdens het huwelijk (of de wettelijke samenwoning) het slachtoffer is geweest van feiten zoals bedoeld in de art. 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezin[s]cel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben.

- Voor zover betrokkene aantoon werknemer of zelfstandige te zijn in België, of over genoeg bestaansmiddelen te beschikken voor zichzelf (en de familieleden);

Daaruit komt dus duidelijk tot uiting dat, enerzijds, een persoon die het doelwit is geweest van intra-familiaal geweld, een beschermd statuut geniet, en anderzijds dat een persoon in haar levensonderhoud moet kunnen voorzien.

Mevrouw [A.] is manifest het slachtoffer geweest van het geweld gepleegd door haar echtgenoot, [M.A.], alsook door zijn familie.

Mevrouw [A.] heeft haar echtgenoot in Turkije leren kennen, en al snel hebben ze het besluit genomen om te trouwen, teneinde een samenwoning mogelijk te maken. Alzo zijn de echtgenoten dd. 20 september 2010 getrouwd in Turkije, te Fatih.

Mevrouw [A.] is dd. 20 december 2010 overgekomen naar België, op basis van een visum voor 3 maanden (geldig tot 20 maart 2011). Haar verblijfstitel werd verlengd, en dd. 8 februari 2011 kreeg ze een verblijfstitel voor 5 jaar (kaart F - verblijfskaart voor een familielid van een burger van de Unie)

In België heeft Mevrouw haar intrek genomen in het huis van de Heer [A.], waar echter ook haar schoonfamilie verblijft.

De relatie tussen verzoekster en haar schoonfamilie was reeds van begin af aan heel negatief, de moeder van Mijnheer [A.] verzette zich sterk tegen dit huwelijk gelet op het feit dat ze verzoekster te "oud" vond (voor gemeenschappelijke kinderen) en vreesde dat ze het geld van Mijnheer ging "verbrassen".

Door het hevig verzet van de schoonfamilie, begon ook de echtgenoot van verzoekster zich beetje bij beetje van haar af te keren.

Mevrouw [A.] werd dagelijks het doelwit van psychologisch geweld door haar schoonfamilie, alsook door haar man, die haar getreiterd hebben tot ze een eerste zelfmoordpoging ondernam dd. 20 september 2011;

Na deze zelfmoordpoging ging Mevrouw [A.] in behandeling bij het Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg "De Drie Stroom", teneinde haar depressie te verzorgen.

In plaats van haar te verzorgen en te beschermen, werden de aanvallen van haar man na deze zelfmoordpoging steeds agressiever, hij ging van enkel psychologische agressie eveneens over naar fysieke agressie en begon verzoekster te slaan.

Deze geweldplegingen werden meermaals vastgesteld door de politiediensten, en werden geacteerd onder de documenten met referentie DE.42.L6.008063/2011 en DE.42.L6.007145/2012, zie PV's in de stukkenbundel.

Spijtig genoeg kon PV DE.42.L6.007145/2012 nog niet worden overgemaakt daar het vooronderzoek in deze zaak nog aan de gang is...

Gelet op het feit dat verwerende partij voorhoudt dat Mevrouw [A.] reeds de kans heeft gehad om alle documenten m.b.t. het intrafamiliaal geweld over te maken aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie;

Dat dit niet correct is;

Immers, het vooronderzoek was toen nog aan de gang i.v.m. bovenvermelde feiten. Mevrouw [A.] kon op dat ogenblik bijgevolg onmogelijk toegang krijgen tot het afschrift van deze PV's:

De eerste nuttige mogelijkheid om ze over te maken, was samen met het verzoekschrift tot beroep.

Op 14 juni 2012 werden de eerste duidelijke spanningen geacteerd door de Politiediensten, doch er werd nog getracht door verzoekster het huwelijk te redden, wat onmogelijk bleek...

Op 12 december 2012 werd een beschikking in kort geding gewezen door de Rechtbank van Dendermonde, teneinde voorlopige maatregelen uit te spreken tussen de echtgenoten, hen machtigend om afzonderlijk te verblijven.

Bijgevolg zijn partijen precies 2 jaar gehuwd geweest, doch met duidelijk gebruik van geweld door de echtgenoot van verzoekster, reeds van in het begin...

Er dient dus besloten te worden dat verzoekster voldoet aan art. 11 §2,3 en art. 42 quater §4,4° van de wet van 15 december 1980 en dat haar verblijfsrecht niet mag worden ingetrokken.

De stukken in bijlage bewijzen voldoende het ernstig geweld waar verzoekster het slachtoffer van is geweest.

In bijlage wordt eveneens de getuigenis van Mevrouw [A.] opgenomen, die heel precies vertelt hoe en waarom ze het slachtoffer is geweest van geweld gepleegd door haar echtgenoot en haar schoonfamilie.

Het is eveneens interessant te noteren dat de Heer [M.A.] reeds twee keer was getrouwd voor zijn huwelijk met verzoekster, verzoekster is bijgevolg reeds zijn derde vrouw.

De vorige huwelijken werden, op dezelfde manier als deze met verzoekster, beëindigd door de invloed van de schoonfamilie (ouders van Mijnheer)...

Dit is bijgevolg eveneens een aanwijzing naar het gewelddadig karakter van de Heer [M.A.], alsook zijn ouders, die de getuigenis van verzoekster extra kracht bijzet...

[...] Leeftijd en gezondheid

Gelet op het feit dat verzoekster geboren is in het jaar 1973, dat ze bijgevolg dit jaar 40 jaar wordt.

Gelet op het feit dat Mevrouw een heel nieuw leven in België is begonnen, op sociaal en professioneel vlak, en bijgevolg hierop wenst verder te bouwen.

Gelet op het feit dat Mevrouw haar sociale relaties in Turkije tijdens de duur van haar huwelijk sterk heeft verwaarloosd door de jaloerse en afkeurende houding van haar echtgenoot.

Dat ze in België echter wel nieuwe sociale relaties, en vriendschappen heeft opgebouwd, dat ze hier een professioneel vooruitzicht heeft die veel bevredigender is dan haar uitzicht in Turkije en dat ze bijgevolg hierop zou willen verder bouwen, na deze traumatische ervaring van de laatste twee jaren...

Er dient eveneens rekening te worden gehouden met het feit dat Mevrouw [A.] met een persoon getrouwd is, die helemaal niet werd goedgekeurd door haar familie (door zijn 2 voorgaande huwelijken vonden de ouders van verzoekster hem geen goede partij, wat heel terecht bleek), doch dat dit nu als gevolg heeft dat Mevrouw geen contact meer heeft met haar Turkse familie.

Mevrouw zou in Turkije bijgevolg volledig sociaal geïsoleerd worden, enerzijds door de breuk met haar familie, anderzijds door het verbroken contact met al haar vroegere sociale relaties...

Het feit dat Mevrouw [A.] zou terugkeren als gescheiden vrouw, zou ook niet veel goeds aan haar situatie toevoegen, integendeel, zij zou nog meer worden gemarginaliseerd, als gescheiden alleenstaande 40jarige vrouw...

Dat er eveneens moet worden rekening gehouden met het feit dat Mevrouw hier door “De Drie Bronnen”, het Instituut voor Geestelijke Gezondheid, reeds twee jaren wordt opgevolgd.

Dat het, gelet op de fragiliteit van verzoekster, wenselijk is dat ze door dezelfde personen verder wordt behandeld, personen met wie verzoekster reeds een vertrouwensband heeft kunnen opbouwen doorheen de jaren.

[...] Statuut van werknemer

Gelet op het feit dat verzoekster over een diploma van het middelbaar onderwijs beschikt uit Turkije (tot en met 6e middelbaar) en dat dit diploma werd gelijkgesteld met een Belgisch diploma, juist met het doel om een tewerkstelling te bekomen.

Dat Mevrouw [A.] eveneens een universiteit is begonnen in Turkije, doch deze niet heeft afgemaakt, dat zij er echter wel een basis uit heeft geleerd namelijk een basiskennis boekhouding en computer.

Overwegende dat verzoekster reeds twee tewerkstellingen heeft gehad in B[el]gië:

- Bij de BVBA SUPERCLEAN EREN: van 17/8/2012 tot 16/9/2012

- Bij de VZW TURKSE ISLAMITISCHE & CULTURELE VERENIGING van 22/10/2012 tot 02/11/2012

Overwegende dat verzoekster kan worden tewerkgesteld bij de DIYANET, indien ze de mogelijkheid krijgt in België te blijven.

Dat de Turkse gemeenschap op heden giften doet aan Mevrouw [A.] teneinde haar toe te laten huur te betalen, alsook in haar levensonderhoud te voorzien;

Dat dit ingegeven is door het feit dat Mevrouw [A.] een waardevolle spirituele rol speelt in de gemeenschap;

Dat ze de nodige kwalificaties heeft teneinde spoedig werk te vinden.

Verzoekster heeft, sinds haar aankomst in België, al het mogelijke gedaan teneinde zich te integreren in de Belgische samenleving.

Ze heeft lessen Nederlands gevolgd teneinde een basisniveau te bereiken. Uiteraard zou ze de volgende lessen willen aanvangen, doch ze wil zich er eerst van verzekeren dat er een verblijfsmogelijkheid zou zijn, teneinde genoemde lessen te kunnen volgen.

Ze heeft eveneens de cursussen maatschappelijke integratie gevolgd, teneinde de Belgische samenleving te leren kennen en te begrijpen.

Mevrouw [A.] speelt eveneens een belangrijke sociale rol binnen de Turkse gemeenschap en doet veel vrijwilligerswerk voor de emancipatie van de Turkse vrouwen, alsook het gevecht tegen intrafamiliaal geweld en het doorbreken van de taboe die er rond heerst.

Mevrouw heeft eveneens de wil (alsook de intellectuele mogelijkheid) om zich verder in de Belgische samenleving te integreren, en er werk te vinden teneinde in haar levensonderhoud te voorzien, alsook zo een verdere integratie van de Turkse vrouwen in de Belgische samenleving na te streven door haar eigen voorbeeld en parcours.

Mevrouw zou dus een immense meerwaarde betekenen, gezien haar wil om de twee gemeenschappen te “verenigen”. Haar ervaring is de ervaring van duizenden Turkse vrouwen in onze maatschappij, en door haar wil en ervaring te delen met anderen, zal ze op die wijze een groot verschil kunnen uitmaken voor de emancipatie van deze gemeenschap.

Art. 6-1 van het besluit 1/80 van de Associatieraad dd. 19 september 1980

Gelet op het feit dat Mevrouw [A.A.] reeds werd tewerkgesteld in België:

- Bij de BVBA SUPERCLEAN EREN: van 17/8/2012 tot 16/9/2012

- Bij de VZW TURKSE ISLAMITISCHE & CULTURELE VERENIGING van 22/10/2012 tot 02/11/2012

Dat art. 10§ 1,1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat:

“Onder voorbehoud van de bepalingen van art. 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdelingen wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit; ”

Overwegende dat art. 6-1 van het besluit 1/80 van de Associatieraad dd. 19 september 1980 met betrekking tot “de ontwikkeling tussen de Europese Economische Gemeenschap en Turkije” stelt:

"Behoudens het bepaalde in artikel 7 betreffende de vrije toegang tot arbeid van de gezinsleden, heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behoort:

- na een jaar legale arbeid in die lidstaat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij dezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft;*
- na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de lidstaten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in die lidstaat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die lidstaat;*
- na vier jaar legale arbeid in die lidstaat vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze.*

In het arrest Demirel (arrest dd. 30 september 1987, Demirel, 12/86, Rec. P. 3719), heeft het Europees Hof gesteld dat: "Een door de Raad overeenkomstig de artikelen 228 en 238 van het Verdrag gesloten Overeenkomst, wat de Gemeenschap betreft een handeling is die welke door een der Instellingen van de Gemeenschap is verricht in de zin van artikel 177, eerste alinea, sub b, dat de bepalingen van een der gelijke overeenkomst vanaf de inwerkingtreding ervan een integrerend bestanddeel der communautaire rechtsorde vormen en dat het Hof in het kader van deze rechtsorde bijgevolg bevoegd is bij wijze van een prejudiciële beslissing een uitspraak te doen over de uitlegging dier overeenkomst." En voegt eraan toe: "Een bepaling van een door de Gemeenschap met derde staten gesloten overeenkomst moet worden geacht rechtstreeks toepasselijk te zijn, wanneer zij, gelet op haar bewoordingen en op het doel en de aard van de overeenkomst, een duidelijke en nauwkeurige omschreven verplichting behelst, voor welke uitvoering en werking geen verdere handeling vereist is."

Men kan twee belangrijke lessen uit dit arrest afleiden. Enerzijds stelt het Hof dat ze bevoegd is voor de interpretatie van een associatieovereenkomst, anderzijds bepaalt ze in welke mate een associatieovereenkomst rechtstreekse werking kan sorteren (dat is namelijk het geval wanneer ze een duidelijke en nauwkeurig omschreven verplichting behelst, voor welke uitvoering en werking geen verdere handeling vereist is);

Dat in het arrest Sevince (arrest dd. 20 september 1990, Sevince, C-192/89, Rec. P. 1-03461), het Hof stelt dat: "Evenals de bepalingen van door de Gemeenschap met derde landen gesloten overeenkomsten, moeten de besluiten van een bij een associatieovereenkomst ter uitvoering van de bepalingen van die overeenkomst ingestelde associatieraad worden geacht rechtstreeks toepasselijk te zijn, wanneer zij, gelet op de bewoordingen en op het doel en de aard van die besluiten en van de overeenkomst, een duidelijke en nauwkeurig omschreven verplichting behelzen voor welke uitvoering en werking geen verdere handeling vereist is. Aan die voorwaarden wordt voldaan door de artikelen 2, lid 1, sub b, en 7, van besluit nr. 2/76 en door de artikelen 6, lid 1, derde streepje, en 13, van besluit nr. 1/80, die beide zijn genomen door de associatieraad ingesteld bij de associatieovereenkomst EEG - Turkije voor de geleidelijke totstandbrenging van het vrije verkeer van werknemers, hetgeen bij de bepalingen van de overeenkomst, die een programmatisch karakter hebben, is vast gelegd. Die besluiten hebben derhalve rechtstreekse werking in de Lidstaten van de Gemeenschap."

In dit arrest zegt het Hof dat ze niet alleen bevoegd zijn teneinde de besluiten van een bij een associatieovereenkomst ter uitvoering van de bepalingen van die overeenkomst ingestelde associatieraad te interpreteren, maar ook dat de besluiten van het besluit 1/80, met name artikelen 6 en 7, een rechtstreekse werking hebben. Op die manier kunnen de Turkse werknemers die voldoen aan de voorwaarden uit art. 6§1, eerste of derde lid (voorwaarde van duurtijd) rechtstreeks rechten putten uit het besluit 1/80;

In het arrest Sevince hierboven vermeld en in het arrest Kus (arrest dd. 16 december 1992, Kus, C-237/91, Rec. P. 1-06781) benadrukt het Hof het verband tussen het recht op werk en het verblijfsrecht. Het Hof is zo van oordeel dat het recht op verblijf een rechtstreekse voorwaarde is teneinde het recht op tewerkstelling mogelijk te maken, zonder de eerste wordt de tweede onmogelijk gemaakt, en wordt dus het recht op tewerkstelling uitgehold.

Het Europees Hof heeft haar rechtspraak meermaals bevestigd, namelijk in haar arresten Eroglu (arrest dd. 5 oktober 1994, Eroglu, C-355/93, Rec. - P. 1-05113) en Bozkurt (arrest dd. 22 december 2010, Bozkurt, Rec. P. 1-13445);

Gelet op het feit dat Mevrouw [A.] een werkbelofte heeft van de vereniging Diyanet dat een Turkse burger noodzakelijkerwijze een recht op verblijf dient te krijgen teneinde het recht op tewerkstelling mogelijk te maken, zoals hierboven uiteengezet:

Dat bijgevolg, overeenkomstig het besluit 1/80 en de rechtspraak van het Europees Hof, Mevrouw [A.] aan de voorwaarden voldoet, en het dus noodzakelijk is haar een verblijfsrecht toe te kennen teneinde het besluit 1/80 - die rechtstreekse werking geniet - niet te schenden.

Dat de genomen beslissing dd. 13/3/2013 bijgevolg dient te worden hervormd, en aan Mevrouw [A.] wel degelijk een verblijfsrecht dient te worden toegekend.

Dat verzoekende partij van oordeel is dat de aangewende middelen voldoende ernstig zijn.

Dat ze, in tegenstelling tot de redenering van tegenpartij, van oordeel is dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd, wegens niet-overeenstemming met het geldend recht."

3.2.1. Allereerst moet worden opgemerkt dat artikel 11, § 2, derde lid van de Vreemdelingenwet het volgende bepaalt:

"De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen."

De uiteenzetting van verzoekster laat niet toe vast te stellen dat verweerder deze bepaling zou hebben miskend.

3.2.2. Het artikel 42quater van de Vreemdelingenwet, wetsbepaling waarvan verzoekster § 4, 4° geschonden acht, luidde op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing als volgt:

"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie, bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

§ 2. De in § 1, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen zijn niet van toepassing op kinderen van de burger van de Unie die in het Rijk verblijven en aan een onderwijsinstelling zijn ingeschreven alsmede op de ouder die de bewaring heeft van de kinderen, dit tot hun studie voltooid is.

§ 3. Het in § 1, eerste lid, 3°, bedoelde geval is niet van toepassing op de familieleden die ten minste één jaar in het Rijk verbleven hebben in de hoedanigheid van een familielid van de burger van de Unie, en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen zoals bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en te beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid te zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 4. Onder voorbehoud van het bepaalde in § 5 is het in § 1, eerste lid, 4°, bedoelde geval niet van toepassing :

1° indien het huwelijk, het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging bij de aanvang van de gerechtelijke procedure tot ontbinding of nietigverklaring van het huwelijk of bij de beëindiging van het geregistreerd partnerschap of de gezamenlijke vestiging, ten minste drie jaar heeft geduurd, waarvan minstens één jaar in het Rijk. In geval van nietigverklaring van het huwelijk dient de echtgenoot bovendien te goeder trouw te zijn geweest;

2° of indien het recht van bewaring van de kinderen van de burger van de Unie, die in het Rijk verblijven, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of de partners, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner die geen burger van de Unie is;

3° of indien het omgangsrecht met een minderjarig kind, bij overeenkomst tussen de echtgenoten of partners als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, dan wel bij gerechtelijke beslissing is toegewezen aan de echtgenoot of partner, bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, die geen burger van de Unie is en de rechter heeft bepaald dat dit recht van bewaring moet uitgeoefend worden in het Rijk en dit zolang het nodig is;

4° of indien bijzonder schrijnende situaties dit rechtvaardigen, bijvoorbeeld indien het familielid aantoont tijdens het huwelijk of het geregistreerd partnerschap als bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° het slachtoffer te zijn geweest van geweld in de familie alsook van geweld zoals bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405, van het Strafwetboek;

en voor zover betrokkenen aantonen werknemer of zelfstandige te zijn in België, of voor zichzelf en hun familieleden te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid, om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikken over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid zijn van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet.

§ 5. De minister of zijn gemachtigde kan zonodig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan."

Voormelde bepaling is, overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, ook van toepassing op de echtgenote van een Belgisch onderdaan die deze onderdaan vervoegde.

Verweerder kan op basis van artikel 42quater, § 1, eerste lid, 4° iuncto 40ter van de Vreemdelingenwet, gedurende een beperkte termijn, het verblijfsrecht beëindigen van een familielid van een Belgisch onderdaan die zelf geen burger van de Unie is en die in de hoedanigheid van familielid van een Belgisch onderdaan in België verblijft, wanneer er geen gezamenlijke vestiging meer is. Alvorens deze beslissing te nemen dient hij wel de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheids-toestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin dit familielid bindingen heeft met het land van oorsprong in aanmerking te nemen.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster zich op 11 januari 2011 aanmeldde bij de administratieve diensten van de stad Lokeren om zich te laten inschrijven en dat zij op 8 februari 2011 in het bezit werd gesteld van een F-kaart. De in artikel 42quater van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn om over te gaan tot de beëindiging van het verblijfsrecht van verzoekster was op het ogenblik

dat de bestreden beslissing werd genomen derhalve nog niet verstreken. Het is daarnaast niet betwist dat er tussen verzoekster en haar echtgenoot M.A., de Belgische onderdaan in functie van wie zij tot een verblijf in het Rijk werd gemachtigd, geen gezamenlijk vestiging meer is.

Verzoekster werd op 24 juli 2012 op de hoogte gesteld van het feit dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een onderzoek doorvoerde met het oog op de eventuele beëindiging van haar verblijfsrecht en van het gegeven dat zij de mogelijkheid had om alle door haar in het raam van dit onderzoek nuttig geachte documenten over te maken. Hij wees er verzoekster op dat hij bij het nemen van zijn beslissing rekening zou houden met de duur van haar verblijf in het Rijk, haar leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong en verzocht verzoekster de stukken die zij in dit verband nuttig achtte mee te delen. Verzoekster legde in antwoord op deze vraag verschillende stukken neer. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat verweerder daadwerkelijk rekening heeft gehouden met de vereiste die wordt gesteld door toenmalig artikel 42quater, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet en dat hij alle inlichtingen die verzoekster overmaakte bij zijn beoordeling heeft betrokken. Dit wordt door verzoekster niet betwist. Door in haar verzoekschrift nadere toelichting te geven omtrent haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar sociale relaties in België, haar professionele achtergrond, haar tewerkstellingskansen, haar integratie en haar vooruitzichten bij een terugkeer naar Turkije toont verzoekster niet aan dat verweerder de verplichtingen die op hem rusten ingevolge artikel 42quater van de Vreemdelingenwet heeft miskend of dat hij een incorrecte toepassing van deze wetsbepaling heeft gemaakt.

In zoverre het de bedoeling is van verzoekster om met haar uiteenzetting de Raad uit te nodigen het feitenonderzoek in voorliggende zaak over te doen en in plaats van het bestuur te appreciëren of zij toch niet tot een verder verblijf kan worden toegelaten moet worden benadrukt dat de Raad in casu optreedt als annulatierechter en hij deze herappreciatie dus niet kan doorvoeren (RvS 26 mei 2009, nr. 193.526). De Raad kan in casu enkel vaststellen dat de feiten waarop verweerder zich baseert steun vinden in het administratief dossier en dat hij niet op kennelijk onredelijke wijze tot zijn besluit is gekomen.

Waar verzoekster verder betoogt dat zij het slachtoffer was van intrafamiliaal geweld en verweerder ingevolge de bepalingen van artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet derhalve geen einde kon stellen aan haar verblijfsrecht moet worden geduurd dat voormelde wetsbepaling twee cumulatieve voorwaarden stelt:

- Het familielid van de burger van de Unie of Belg dient zich in een bijzonder schrijnende situatie te bevinden.
- Het familielid van de burger van de Unie of Belg toont aan werknemer of zelfstandige te zijn in België, of te beschikken over voldoende bestaansmiddelen, bedoeld in artikel 40, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet om te voorkomen dat het tijdens het verblijf ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk en beschikt over een ziektekostenverzekering die alle risico's in België dekt, of lid is van een in het Rijk gevormde familie van een persoon die aan deze voorwaarden voldoet

Daargelaten de vraag of verzoekster zich in een schrijnende situatie bevond moet worden opgemerkt dat zij niet aannemelijk maakt dat zij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen als werknemer of zelfstandige actief was of over voldoende bestaansmiddelen beschikte om te voorkomen dat zij tijdens haar verblijf ten laste zou vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Zij erkent daarentegen dat zij afhankelijk was van giften om in haar levensonderhoud te voorzien.

Er blijkt derhalve niet dat verweerder artikel 42quater, § 4, 4° van de Vreemdelingenwet heeft geschonden door een einde te stellen aan het verblijfsrecht van verzoekster.

3.2.3. Inzake de aangevoerde schending van artikel 6, eerste lid van het besluit 1/80 wijst de Raad erop dat dit artikel luidt als volgt:

“Behoudens het bepaalde in artikel 7 betreffende de vrije toegang tot arbeid van de gezinsleden, heeft de Turkse werknemer die tot de legale arbeidsmarkt van een lidstaat behoort:

- *na een jaar legale arbeid in die lidstaat recht op verlenging van zijn arbeidsvergunning bij dezelfde werkgever indien deze werkgelegenheid heeft;*

- na drie jaar legale arbeid en onder voorbehoud van de aan de werknemers uit de lidstaten van de Gemeenschap te verlenen voorrang, in die lidstaat het recht om in hetzelfde beroep bij een werkgever van zijn keuze te reageren op een ander arbeidsaanbod, gedaan onder normale voorwaarden en geregistreerd bij de arbeidsbureaus van die lidstaat;
- na vier jaar legale arbeid in die lidstaat vrije toegang tot iedere arbeid in loondienst te zijner keuze.”

Verzoekster stelt zelf dat zij slechts tweemaal voor een korte periode was tewerkgesteld in België, meer bepaald van 17 augustus 2012 tot 16 september 2012 bij de BVBA superclean eren en van 22 oktober 2012 tot 2 november 2012 bij de VZW Turkse Islamitische & culturele vereniging. Het staat derhalve vast dat zij niet voldoet aan de in dit artikel gestelde vereisten om van een recht op toegang tot de arbeidsmarkt en het hieraan gekoppelde verblijfsrecht te kunnen genieten. De bewering dat zij kan worden tewerkgesteld doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen niet ten minste één jaar legaal in het Rijk was tewerkgesteld en zij dus op dat ogenblik geen rechten aan artikel 6, eerste lid van het besluit 1/80 kan ontleen.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig september tweeduizend dertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK